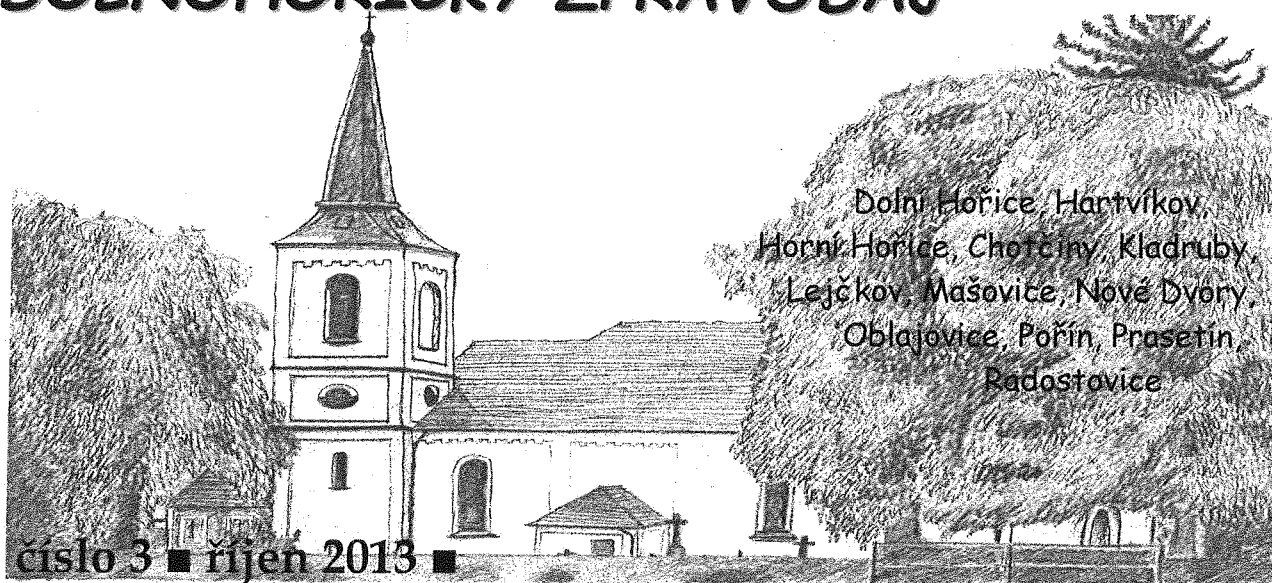

DOLNOHOŘICKÝ ZPRAVODAJ

Zastupitelstvo obce Dolní Hořice ze dne 26. 9. 2013

- Obec podala žádost na Fondu životního prostředí o změnu dotace na opravu budovy č.p.41 v Poříně. Kvůli nadměrné vlhkosti zdíva žádáme o prodloužení prací až do 31.5.2014. Nyní je termín pro dokončení prací 30.11.2013. FŽP žádost schválil a teď už chybí pouze podpis pana ministra.
- Již o prázdninách začala výstavba vodovodu v Lejčkově. Přívodní i rozvodní řády jsou téměř hotové, na některých místech se ještě dodělávají protlaky pod komunikacemi a výkopové práce. Dotace, kterou jsme na tuto akci získali, není určena na přípojky.
- Od Škrobáren Pelhřimov jsme získali kladné stanovisko ohledně připojení k vrtu v zámecké zahradě v Oblajovicích.
- Nyní probíhá zpracování dokumentace, aby mohlo být zadáno výběrové řízení na stavbu hasičské zbrojnice v Dolních Hořicích.
- Další dokumentací, která se zpracovává, je na žádost o dotaci na zateplení KD v Dolních Hořicích. Mělo by dojít nejen k zateplení, ale i k výměně střešní krytiny. Předpokládané náklady jsou vyčísleny na 3 mil. Kč, max. dotace, kterou nám FŽP může poskytnout je 80 % z ustatných nákladů. Tak uvidíme, kolik peněz bude muset jít v případě úspěchu žádosti z obecní kasy.
- Firma L.HAINZ spol. s r.o. zajišťuje výrobu zvonu a pohon zvonu pro kapličku v Prasetíně. Celkové náklady na tuto akci činí 150.000 Kč.
- V Chotčínách byla provedena izolace vlhkého zdíva školy. Izolaci tvoří nerezové plechy zabudované do zdíva po celém obvodu budovy. Celé náklady ve výši 120.000Kč zaplatí obec.
- Taktéž v Chotčínách, bude provedena oprava fasády školy. Z POV JČK k nám poputuje 160.000Kč a zbylých 142.000Kč musí dodat obec.
- V srpnu proběhl v Dolních Hořicích pod záštitou MPSV kurz „Vzdělávání se sousedy“. Kurzu se účastnilo pouhých 6 lidí. Tři z nich jdou dále na rekvalifikační kurzy a pro jednoho z nich vznikne na obci po dobu 8 měsíců pracovní místo dotované úřadem práce.
- Rada obce schválila tyto finanční dary:
 - příspěvek na vydání knihy PhDr. Hojdara J. „TÁBORSKÉ POPRAVIŠTĚ“ (HEYDRICHIÁDA V JIŽNÍCH ČECHÁCH) 3.000Kč,
 - SDH Mašovice 5.000Kč - určeno na „Sraz rodáků“
 - Základní škola Kaňka, o.p.s. 5.000Kč
- Před měsícem provedl Krajský úřad na našem Obecním úřadě dílčí přezkoumání hospodaření obce s výsledkem - „bez nedostatků“.
- Mikroregion venkov společně s MAS Krajina srdce uspořádal v Dolních Hořicích, Mašovicích a Poříně sezení s občany naší obce, kteří se zde mohli vyjádřit k plánování strategie rozvoje celé obce Dolní Hořice pro období let 2014 – 2020. Každý zde mohl sdělit s čím je v obci spokojen nebo naopak nespokojen, podat návrhy na řešení různých problémů jednotlivých částí obce atd.
- Zastupitelstvo obce projednávalo několik žádostí:
 - schválen byl záměr odprodeje části parcel č. 2177 a 2178 v Poříně
 - nebylo vyhověno žádosti jedné fyzické osoby z Oblajovic o odkoupení pozemku
 - zamítnuty byly i žádosti tří fyzických osob,

(pokračování z úvodní strany)

kteří chtěly zavést veřejné osvětlení až ke svým nemovitostem. V nynější době obec nemá v plánu rozšiřovat veřejné osvětlení.

- Na Jihočeský kraj, jako koordinátora dopravy, bude poslána žádost od našich občanů, zda by mohlo dojít ke změně jízdního řádu na lince Tábor – Dolní Hrachovice, Mostek v době mezi 11 a 12 hod. dopolední. Chceme, aby autobus odjížděl z Chýnova alespoň o 10 minut později, aby ho stihly děti, jimž končí vyučování v 11.20 hod. Spolu se změnou času odjezdu požádáme i o změnu zastávky této linky z náměstí na zastávku u školy.

- Úřad pro zastupování státu nabídl naší obci bezúplatný převod pozemků 306/2, 1649 v Poříně. Zastupitelstvo souhlasí.

- Zastupitelstvo obce schválilo rozpočtové opatření č.8:

Výdaje

- nákup herních prvků do Chotčín
- zvon a pohon zvonu do Prasetína
- vodovod Lejčkov
- oprava fasády školy v Chotčínách
- dokoupení nových stolů do KD v D.Hořicích

Příjmy

- dotace z POV JČK na opravu fasády školy v Chotčínách

- dotace na mzdy z úřadu práce

- Ani na tomto zasedání zastupitelstva nechyběl dotaz, jak to vypadá s bývalou márnici na hřbitově v Hartvíkově. Vzhledem k tomu, že pan Ing. Hladík Štěpán při jednání s panem Mikulou nijak nepochodil, zkusí obec ještě oslovit diecézi v Českých Budějovicích, pod kterou farnost Hartvíkov patří. Obec opravu márnice ze svých peněz určitě hradit nebude, neboť stavba patří církvi. Pokud neuspějeme ani v Č.B., budou si muset všichni vozit hrábě a jiné potřebné nářadí z domova, jako je tomu v Chýnově.

- Každý, kdo projíždí Kladrubami, si jistě povšiml, že místní kulturní památka – kaplička- by si zasloužila „trochu“ péče. Pan starosta zkusí jednat s Národním památkovým ústavem, zda by uvolnil nějaké finance na renovaci této stavby.

- V minulém zpravodaji jsme vás informovali o dvou projektech („Revitalizace úvozové cesty v Mašovicích,“ a „Zřízení klubovny ve škole v Chotčínách“). SZIF naše žádosti schválil, nyní už se čeká pouze na podepsání smluv.

Střípky z obce

- Z celkového počtu 10 občanů, kteří se starají o údržbu veřejného prostranství obce, jsou dva stálí zaměstnanci a zbývající pracovní místa jsou dotována úřadem práce. I přesto, že dva byli dlouhodobě nemocní, podařilo se ostatním zaměstnancům všechny obecní části udržet v pěkném stavu (hlavně sečením trávy). Od září už všichni provádějí v lese nátěr stromků proti okusu zvěří.

- Na přelomu srpna a září došlo hned na dvou místech v obci k narušení veřejného osvětlení. V Lejčkově u zastávky autobusu narazil tranzit do sloupu veř. osvětlení a způsobil obci škodu asi 12.000 Kč. Druhá nehoda se stala kousek odtud. V Prasetíně nepozorný řidič přerazil sloup rozvodu elektrické energie, na kterém bylo připevněno i světlo. Škoda je odhadována na 5.700 Kč.

- A jak to vlastně dopadlo s „Dětskou skupinou Města Chýnov“? Rodiče pouze čtyř dětí podali řádně přihlášku a zaplatili první zálohu 2.000 Kč ze svého. Tři děti jsou z obce Dolní Hořice. A protože se přihlásilo tak málo dětí, rozhodla rada Města Chýnov, že udělá vše pro navýšení kapacity MŠ Chýnov. To se povedlo, a tak mohly všechny děti, původně přihlášené do dětské skupiny, v září nastoupit k předškolnímu vzdělávání do MŠ Chýnov. Takže pro maminky těchto dětí, které ve svém úsilí nepolevily a vytrvaly, to nakonec dopadlo, jak nejlépe mohlo.

Výzva:

Na základě zkušenosti z posledního zápisu do MŠ Chýnov, bych chtěla požádat rodiče s trvalým pobytem v kterékoliv části obce Dolní Hořice, kteří předpokládají, že půjdou se svými dětmi na jaře příštího roku (2014) k zápisu do MŠ Chýnov, aby se ozvali mě nebo tuto skutečnost dali vědět na Obecní úřad v D.H. (381 299 010), abychom měli představu, kolik dětí z naší obce se bude do MŠ Chýnov hlásit. Prosím o tyto informace nejdéle do 30. listopadu 2013.

Děkuji.

Čápová Hana (tel: 602 823 516)

Živá kronika našich obcí

Zajímá vás, co zajímavého prožili a co si pamatují nejstarší obyvatelé ve vaší obci? Můžete se dozvědět, jak lidé dříve na venkově žili, jak slavili tradice, které dnes už z některých osad téměř vymizely, nebo jak se vaší vesnice dotkla válka či kolektivizace...

To vše budeme zjišťovat díky projektu **Živá kronika**, který realizuje MAS Krajina srdce ve spolupráci s MAS Podlipansko.

S pomocí obyvatel obcí budeme pátrat po nejrůznějších záznamech a dokumentech, jak vypadaly žádosti o povolení k pobytu, občanské legitimace, propouštěcí list z vojny, staré plány domů anebo letecké snímky obcí, staré mapy, fotografie, dopisy, pohlednice, obrázky, atp. Budeme se snažit u všech získaných dokumentů vytvořit krátkou legendu, kdo nebo co je na fotografii, kdy byl dokument pořízen, jaké místo popisuje, a další zajímavosti.

Budeme oslovovat pamětníky v obcích, se kterými budeme natáčet rozhovory o tom, co za svého života prožili a co by rozhodně **nemělo zůstat zapomenuto**.

Získané materiály budou zpracovány do několika výstupů. Vzniknou pohlednice, tištěná kronika, DVD kronika, výstava fotografií. Neméně zajímavá bude také cesta do regionu Podlipanska pro seniory z našeho kraje, kteří se potakají s tamními pamětníky, pohovoří o svých osudech a poznají zajímavosti tohoto kraje.

Projekt Živá kronika je podpořen z Programu rozvoje venkova a bude realizován v období od srpna 2013 do května 2015. Máte-li zájem podílet se na tomto projektu třeba tím, že nám pomůžete vyhledat a oslovit pamětníky ve vaší obci, nebo zapátrat ve vašich rodinných albech, pomůžete nám!

Z MAS Krajina srdce zdraví,

Monika Hienlová

Kalendárium

Říjen

25. - 26. - volby do Poslanecké sněmovny ČR

26. - výlov rybníku Kalčák v Dolních Hořicích - občerstvení z ryb na hrázi zajištěno, možnost zakoupení čerstvých ryb

Listopad

2. - uspávání broučků spojené s lampiónovým průvodem - Mašovice

Prosinec

1. - zdobení a rozsvěcení stromečku - Mašovice

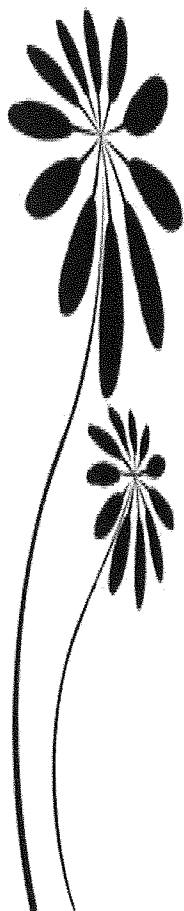
5. - příchod Mikuláše a čertů

24. - Štědrý den

31. - Silvestr; Dětský ohňostroj po setmění - Mašovice

Volby do Poslanecké sněmovny ČR se budou konat ve dnech 25. a 26. října 2013. V naší obci bude jeden volební okrsek, a to v sále obecního úřadu v Dolních Hořicích. Hlasovací lístky budou občanům dodány nejpozději do 24.října.

Ze života

Vítáníčko

Lukáš Hladík, Prasetín
Matyáš Plzák, Pořín
Matěj Kohout, Mašovice
Jakub Papež, Horní Hořice
Albína Nekvapilová, Horní Hořice

Rozloučení

Anna Koubková, Lejčkov (*1923)
Jiří Langweil, Dolní Hořice (*1965)
Anna Vlachová, Mašovice (*1944)
Jan Šmída, Horní Hořice (*1942)
Marie Holerová, Kladruby (*1928)

Životní jubilea

- 65 let** Hodný Pavel, Horní Hořice
Moravčík Josef, Pořín
Hladík Josef, Dolní Hořice
Janurová Libuše, Dolní Hořice
Macková Božena, Pořín
- 70 let** Hladík Jan, Kladruby
Pospíchalová Marie, Chotčiny
Fau Josef, Pořín
Čekalová Jana, Pořín
Matějková Marie, Pořín
Hora Josef, Nové Dvory
- 75 let** Macková Věra, Dolní Hořice
Pečená Božena, Oblajovice
Veselá Jaroslava, Radostovice
Němcová Marie, Prasetín
Drapáková Vlasta, Pořín
- 85 let** Horová Marie, Pořín

Blahopřejeme!

Poděkování

*Touto cestou chci poděkovat všem, co se přišli rozloučit
na poslední cestě s paní Annou Vlachovou z Mašovic.*

Josef Vlach Mašovice

Pavel Tychtl

Tellerovi z Nových Dvorů - abychom nezapomněli

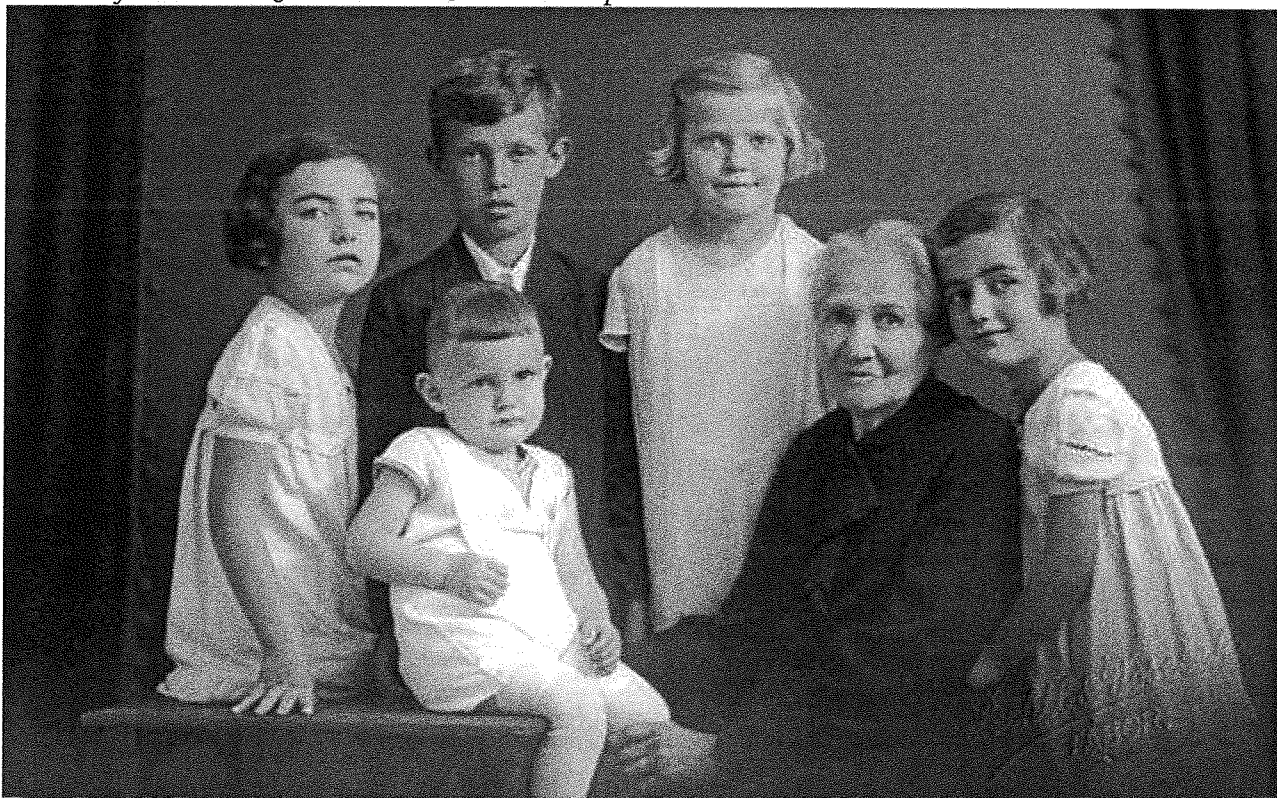
• Na židovském hřbitově v Pacově se nachází mohutný černý náhrobní kámen se jménem Filipa Tellera „bývalého nájemce dvora“. Filip Teller zemřel roku 1933. Přestože je na náhrobku dostatek místa pro jména dalších členů rodiny, je zbytek náhrobku prázdný. Rok smrti Filipa Tellera předznamenal budoucí tragický osud židovské komunity v Čechách a na Moravě. Komunity, která se stala obětí rasové genocidy, jejíž představitelé se ujali vlády v Německu právě v roce 1933. Odkud však byl Filip Teller a kde skončili členové jeho rodiny? Otázka, na kterou není snadné najít odpověď. Bez odpovědi však zůstane mezera v paměti a krajina bez historie.

• Filip Teller byl nájemcem panského dvora v Nových Dvorech nedaleko obce Pořín a městečka Černovice, kde později žil a působil jeden z jeho synů Emil Teller jako městský veterinář. K osudu Emila Tellera se ještě krátce vrátíme.

• Panský dvůr v Nových Dvorech patřil šlechtickému rodu Baillet de Latour, původem z Belgie. Baillet de Latour sídlili na zámku v nedalekém Radeníně. Podobně jako v jiných případech svěřili panský dvůr do nájmu židovským rodinám žijícím v tomto regionu. Nejprve jimi byli Frankensteinovi, jejichž náhrobek je možné najít na židovském hřbitově v Černovicích a po

nich Filip Teller. Po smrti Filipa Tellera převzal správu dvora jeho syn Alfréd Teller. Pravděpodobně dvůr rozšířil také o lihovar. Lihovarnická ročenka, poskytující přehled zemědělských lihovarů Republiky československé z roku 1937, uvádí rozlohu dvora 102 - 106 hektarů, jeho založení v roce 1820, roční produkci lihu 318 - 383 hektolitry. Hlavním majitelem dvora byl v té době René Baillet-Latour z Radenína a nájemci Alfréd a Kamila Tellerovi, pošta, telegraf, telefon Chýnov, železniční stanice (4 km) Pořín, adresa pro telegraf „Teller Nové Dvory, Chýnov“.

• Podle svědectví pamětníků dělali místní sedláci, kteří lihovar zásobovali brambory, s panem Tellerem „dobré obchody“. Jak vypadal život Tellerů v Nových Dvorech ve dvacátých a třicátých letech je těžké zjistit, protože pamětníků již mnoho nežije. Víme jen, že Alfréd a Kamila Tellerovi měli dvě děti - Eleonoru/Lenku, narozenou 15. února 1926 a Františka, narozeného 28. června 1924. Obě děti chodily do školy v Poříně a podle vzpomínek jedné z ještě žijících pamětnic - Marie Marešové roz. Tychtlové, byla Lenka „velmi krásná“. Později Lenka pokračovala ve studiu na gymnasiu v Táboře. S rodinou Alfréda a Kamily Tellerových žila ještě vdova po Filipu Tellerovi, Tereza Tellerová.

Rodinná fotografie, pravděpodobně z roku 1934. Vzadu uprostřed František a Lenka Tellerovi. Vpředu Tereza Tellerová a Alfréd Teller, syn Emila Tellera, v současnosti žijící v Černovicích.

- Život novodvorských Tellerů krutě přerušila okupace v roce 1939. Jak vzpomínají pamětníci, pan Teller si uvědomoval nebezpečí, které jeho rodině hrozilo a snažil se zachránit se emigrací. Neúspěšně žádal o vízum do mnoha zemí a pravděpodobně se mu nakonec podařilo získat vízum do Chile. V té době již však bylo Československo okupováno a emigrace nesnadná. Tato informace není ověřená a vychází pouze ze vzpomínek na vyprávění těch, kdo pana Teller znali. Jeho situace a zoufalá snaha uniknout hroziícímu nebezpečí byla společná většině lidí židovského původu, kteří se ocitli v nacisty okupovaných zemích. Je to tedy příběh velmi pravděpodobný. Na pravděpodobnosti mu dodává také to, že ve stejné době se již zmíněný bratr pana Tellera - v Černovicích působící veterinář dr. Emil Teller snažil také získat vízum do Jižní Ameriky.

- Žádný z obou bratrů se však nezachránil. Novodvorští Tellerovi museli odejít, protože jako Židé nesměli spravovat arijský majetek. Nakrátko našli útočiště ve Voticích. V září 1942 byla celá rodina i s babičkou Terezou deportována do Terezína a po dvou týdnech v Terezíně posláni v září 1942 transportem do Malého Trostince v Bělorusku, kde zřejmě byli ihned po příjezdu zavražděni. Z jejich transportu o počtu 999 lidí přežil pouze jeden.

- Z Terezína bylo do Malého Trostince podle historických pramenů vypraveno celkem pět transportů. Tellerovi odjeli posledním z nich. Malý Trostinec, přezdívaný „běloruská Osvětim“ se nachází nedaleko Minsku. Podle svědectví nemnoha přeživších, byli přichozí po příjezdu oloupeni o poslední cennosti a poté odvezeni do blízkého lesa, kde byli zastřeleni. Později byli také usmrcováni výfukovými plyny z automobilů, které je odváželi do hromadných hrobů, jen nepatrná menšina byla vybrána k práci na třídění šatstva a cenností po zavražděných. Lence a Františkovi Tellerovým bylo v té době 16 a 18 let. Řeklo by se, že měli celý život před sebou.

- Před odjezdem z Terezína a také během cesty nacisté šířili klamnou informaci, že deportovaní Židé pojednou osídlou dobytá území na Východě a ujmou se tam správy zemědělských podniků. Vyhlašovací tábor v Malém Trostinci byl paradoxně zřízen na území bývalého kolchozu „Karel Marx“. Snad tedy Tellerovi, s dlouholetou zkušeností v zemědělství, této iluzi podlehli. O tom se můžeme jen dohadovat. Přihlásili se snad do transportu dobrovolně, aby unikli terezínskému peklu, kde v září 1942 dosáhl počet internovaných absolutního vrcholu a jehož již tak

nedostatečná ultrastruktura byla v katastrofálním stavu? Odpověď pravděpodobně nebudeme nikdy znát.

František Teller, fotografie ze začátku okupace.
Foto: fotografický ateliér Wotitz-Votice

- Babička Tellerová zemřela v Terezíně 11. října. Bylo jí již více než sedmdesát let a lze předpokládat, že se tedy nehodila do klamné verze o dosídlování dobytých území schopnou pracovní silou.

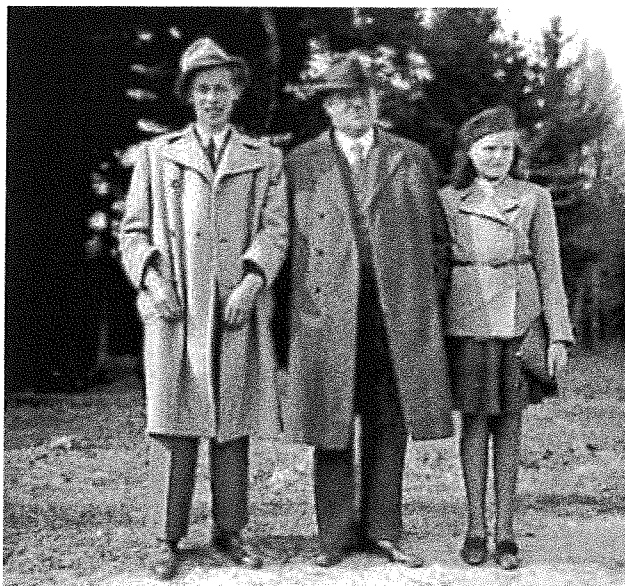
- Tím historie Tellerů v Nových Dvorech končí. Neměla by však skončit v naší paměti, neboť Tellerovi, podobně jako mnoho jiných židovských rodin, vtiskli svůj obraz tomuto kraji a jejich život a jejich tragická smrt patří do jeho historie.

- Bratr pana Alfréda Tellera - dr. Emil Teller žijící v Černovicích, byl jednou z prvních obětí okupace. K jeho zatčení došlo již v roce 1939 na základě křivého obvinění tehdejšího drnovického starosty, který se snažil získat místo městského veterináře, které pan Emil Teller zastával, pro svého přítele. Synové pana Tellera pocházející ze smíšeného manželství, válku přežili. Pan Alfréd Teller, stejného jména jako jeho strýc z Nových Dvorů, dnes žije v Černovicích a pečuje o místní židovský hřbitov a malé muzeum.

- Někdo se snad může ptát proč psát o staré historii. Proto několik osobních úvah autora na závěr tohoto drobného článku. Autor jej považuje za splátku individuálního dluhu a studu za svou nevědomost o minulosti kraje odkud pocházejí jeho předkové. Nevěděl o rozpadajícím se židovském hřbitově v Černovicích, pacovské synagóze, z které se stal

tovární sklad, o vybledlých jménech židovských obětí druhé světové války na pacovském náměstí.

• Je však třeba také splatit kolektivní dluh. Rok předtím než budou Tellerovi zavražděni v Malém Trostinci, se hraje v neděli 13. dubna 1941 na Hod Boží velikonoční v hostinci „U Chyšků“ pod záštitou národního souručenství hra Rudolfa Waltera „Krev a půda“. Rudolf Walter pocházel z Dačic ze smíšené česko-německé rodiny, stal se českým patriotem a autorem řady her pro amatérské divadlo. Hra „Krev a půda“ patřila k těm nejvíce „vlasteneckým“, hrála se na začátku okupace, poté byla zakázána a znovu se hrála těsně po osvobození na památku „padlých barikádníků“ v květnové Praze a poté zapomenuta, neboť nacistický koncept „krve a půdy“, třebaže v českém vlasteneckém převleku vystřídal myšlenky nové.

František a Lenka Tellerovi s otcem Alfredem, nedatováno

• Obsah hry je poměrně jednoduchý. K sedláku Václavu Brázdovi přijíždí na letní byt návštěvnice z města a jedna z nich svede a poté také odláká mladého Brázdu do města. Otec Brázda se nemůže smířit s tím, že jeho syn chce opustit rodný grunt a dojde mezi nimi k prudké hádce. Syn Jan odejde z rodného statku, jeho otec se utrápí žalem a statek se ocitne v úpadku. Tato část děje se odehrává před první světovou válkou. V roce 1938 se Jan Brázda vrací již jako boháč, s majetkem získaným v Jižní Americe, vrací se na rodný statek, aby se stal součástí „velké mírové armády“, která bude bránit svou krev a svou půdu.

• Aby nebylo pochyb či krev k této armádě nepatří, je na divadelním plakátu z pořínského představení varovný nápis s vykřičníkem - „Židům vstup zakázán!“. Nápis je snad součástí oficiálních nařízení - existují však jiné plakáty z té doby, kde takové varování není, vykřičník je pak jistě zásluha horlivce či horlivců.

• I to je součástí našeho kolektivního dluhu vůči těm, jejichž životy jsme nemohli a možná ani nechtěli zachránit. Nemají hrob a jejich jména nejsou vyryta na žádném památníku. Neměli bychom však „zapomenout dřívě než porozumíme“ a měli bychom alespoň nyní dát najevo svůj soucit a svou sounáležitost s těmi, jejichž tragický osud je učinil „členy naší vlastní rodiny“.

Tento článek je jedním z kroků v tomto směru. Jeho autor by byl nesmírně vděčný za další informace žijících pamětníků. Kontakt je možný na pražském telefonním čísle 24 44 65424 nebo na e-mailu: pavel.tychtl@ec.europa.eu

Poznámka redakce:

Vážení spoluobčané,
své příspěvky do dalšího čísla zpravodaje můžete zasílat do 28. prosince 2013 na e-mail: redakcedh@seznam.cz, či poštou (osobně) na adresu Obecního úřadu DH.

Soukromá inzerce zdarma

Např. prodám padaná jablka
Tel.123123123

Např. hledám hodinového manžela
Tel.123123123

Z Dolních Hořic:

SRANDAMAČ

6. července 2013 uspořádalo SDH Dolní Hořice tradiční Srandamač, jinými slovy trochu netradiční soutěž v požárním sportu. Začátek požárního útoku spočíval (tentokrát hodně netradičně) v překonání hladiny rybníku Kalčák na rybářské loďce. Ta byla z bezpečnostních důvodů pro jistotu vybavena záchranným kruhem.

Jednotlivá družstva volila různé strategie plavby, děvčata z SDH Věžná byla dokonce vybavena nafukovacími rukávky ☺. Velká většina soutěžních družstev se při této disciplíně výborně bavila, našli se ale i tací, kterým vadila trocha vody, jež si od Kalčáku odnášeli na svých tričkách. Slunce se na nás tentokrát z oblohy krásně usmívalo, hořická děvčata se obratně otáčela ve stánku při podávání kalíšků s veselou tekutinou a po chvíli se už jako sluníčko usmívali všichni ☺

Děkuji všem, kdo se podíleli na přípravách, organizaci a průběhu celé akce. Velké poděkování patří zejména vedení ZD Dolní Hořice za uvolnění techniky a za tolerantní přístup k zaměstnancům, kteří tyto akce připravují. JP

IFA TOUR 2013

Jednoho krásného letního podvečera v jedné hlavičce uzrál nápad, v hostinci u pana Veselého pak slovo dalo slovo.....a první ročník IFA tour byl na světě!

Několik nadšenců naší obce se rozhodlo provětrat své staré stroje značky Simson a první srpnový víkend vyrazili na výlet po vlastech českých. Této pánské jízdy ovšem předcházely dny a noci plné oprav, úprav, mytí a leštění. Stroje, které až do této chvíle spokojeně odpočívaly v kolnách, dílnách a stodolách, nestačily údivem blikat světly, neboť takové péče se jim

po dobu jejich existence ještě nedostalo. Některé stroje se dokonce svým majitelům před jízdou strachy raději rozpadly. Svě o tom ví i Karel Kubart, který, ač se jeho stroj jevil jako jeden z nejlepších, musel nakonec zůstat doma. Podobně málem skončil i Olda Příkop, který se na start dostavil sice včas, ovšem pouze na jízdním kole a s maličkou slzou v oku přál svým kolegům šťastnou cestu. V tu chvíli se zvedla obrovská vlna solidarity, Pepa Rosol okamžitě nabídl k výměně svůj karburátor,

Láďa Janů použil rad přítele na telefonu, ostatní podle svých možností přiložili ruku k dílu a za hodinu jsem mohla jít šťastnému Oldovi připravit batůžek na cestu ☺

Pepa Švehla stihl v mezičase dopravit svého psiho miláčka na očkování, neboť jeho MZ 250 byla v perfektní kondici, Radim Fulík dostal (po předchozích negativních zkušenostech ostatních) pro jistotu přísný zákaz jakéhokoli použití vody na svůj stroj a Milan Sváček s nejmladším účastníkem Martinem Janů z lavičky pod lípou upřeně sledovali cvrkot posledních příprav. Slavnostní odjezd celé skupiny se posunul na 11 hodinu, pečlivě naplánovaná trasa vedla bez větších technických problémů přes Louňovice pod Blaníkem a vojenské muzeum Lešany do kempu Nová Živošť. Zde všichni přenocovali a druhý den kolem poledního (poté, co alkoholtestr ukazoval všem nulovou hodnotu) vyrazili zpět k domovu. Pod lípou do Dolních Hořic dorazili kolem 16 hodiny, unavení, ale nepopsatelně šťastní ☺

Olda Příkop děkuje všem účastníkům za ochotu a pomoc při opravě jeho stroje. Kluci, díky MOC! JP

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY

V sobotu 21.9. od 8 do 13 hodin se pod hlavičkou SDH Dolní Hořice konaly rybářské závody u rybníku Kalčák. Vzhledem k velkému počtu akcí, které současně probíhaly v blízkém okolí, se na místě sešlo jen asi 20 rybářů. Z místních občanů se na 2. místě umístil Karel Vaněk, 4. místo patřilo Ivanu Ščerbovi. Žádný z účastníků ale nepřišel zkrátka a všichni si po skončení závodů odnášeli domů věcné dary.

JP

Zájezd

Zatím poslední akcí, opět pořádanou SDH Dolní Hořice, byl v sobotu 28.9. zájezd do pivovaru Černá Hora u Brna na pivovarské slavnosti.

V 8 hodin vyrazil autobus z návsi v Dolních Hořicích vstříc podzimmnímu dobrodružství. Protože se téměř na poslední chvíli odhlásilo asi 15 účastníků, nebyl ani zcela zaplněn. Cesta ubíhala rychle, problém ale nastal v okamžiku, kdy nás navigace zavedla na objížďku. Autobus se dostal jen asi do poloviny cesty, dál už neměl šanci projet. Díky skvělému výkonu řidiče, pana Červeného, se nám po menší komplikaci podařilo dostat zpět na hlavní silnici a za chvíli už jsme byli na místě.

Prohlédli jsme si pivovar, muzeum a okusili některé druhy piva, ke kterým se nám dostalo

i odborného výkladu. Počasí nám přálo, na slavnosti zahrálo k potěšení našich uší několik kapel, někteří z nás vyzkoušeli pout'ové atrakce a celá akce byla ve 22 hodin zakončena velkolepým, krásným ohňostrojem. Domů jsme dorazili kolem jedné hodiny ráno.

Děkuji všem, kdo zájezd zorganizovali, bylo to prima.

JP

Z Lejčkova:

Fotbalový tým z Lejčkova reprezentoval naši obec

V sobotu 3.8. se odehrál III. ročník letního poháru v malé kopané na hřišti v Kozmicích.

Turnaje se účastnilo 16 týmů, jedním z nich byl jako loni, výběr fotbalistů z Lejčkova. Dalo hodně úsilí sestavit tento výborný tým. Sportovci měli výborné zázemí od masérek, trenéra, zdravotní sestru s doktorem a nesmíme opomenout ani maskota. Přes vysoké tropické teploty, které tento den panovaly a silné protihráče, se družstvo umístilo na 16. místě a získalo cenu za nejsympatičtější tým. Děkujeme sportovcům za reprezentaci.

J.V.

Z Mašovic:

Loučení s prázdninami

Čtvrteční odpoledne 29. srpna patřilo v Mašovicích především dětem. Dvě zručné maminky jim ušily z plátna bílé šátky a šály, které si jak kluci, tak i holčičky barevně vymalovali podle svých představ. A protože do kreslení vložili všechny své síly, nesmělo se opomenout na občerstvení. Párkem v rohliku nikdo z malých umělců nepohrdl.

h.č.

Rodáci 17. srpna 2013

Vesnicí se neslo hlasité zvolání „Nazdar Mašováci!“. Ještě mohutnější byla však odpověď, kterou od téměř stočlenného sboru nikdo nečekal. „Ahoobj!“, zvolali všichni přítomní. Tak kaplička na návsi v Mašovicích slyšela poprvé společný pozdrav zde narozených a současně i zde bydlících. Po několika optimistických a vřelých slovech pronesených panem starostou Pavlem Rothbauerem se dav vydal na obchůzku.

Přichystáno bylo bohaté občerstvení a kulturní program v podobě živé hudby Karla Dohnala a Jaroslava Křemene (klávesy a bubny) a hasičské estrády, kterou secvičili malí „Mašováčci“.

Mohu říci, že Mašovice se semkly a spolu dokázaly vytvořit skupinky stěhováků, stavbařů, kuchařek a cukrářek, a tím připravit tuto netradiční akci, která se možná stane tradicí.

Snad zde přítomní byli všichni spokojeni a odnesli si hodně milých vzpomínek ze setkání se svými kamarády z mládí. Akce trvala až do brzkých ranních hodin. Za sebe mohu říci, že bych nikdy nevěřila, že i starší ročníky dokážou tak dlouho do rána „pařit“. Já totiž byla velmi znavena, a to nejsem tak stará. No, každý je starý na tolik, na kolik se cítí. Je vidět, že Mašovice nestárnou.

JL

Na srazu rodáků byla velká účast (115 občanů). Zajištění této akce, včetně pohoštění a vystoupení dětí, si vyžádalo velké úsilí při přípravě a hodně práce při samotném srazu. Tímto bych chtěl poděkovat všem, kteří zajišťovali tuto akci, zejména členkám SDH Mašovice.

Starosta Pavel Rothbauer

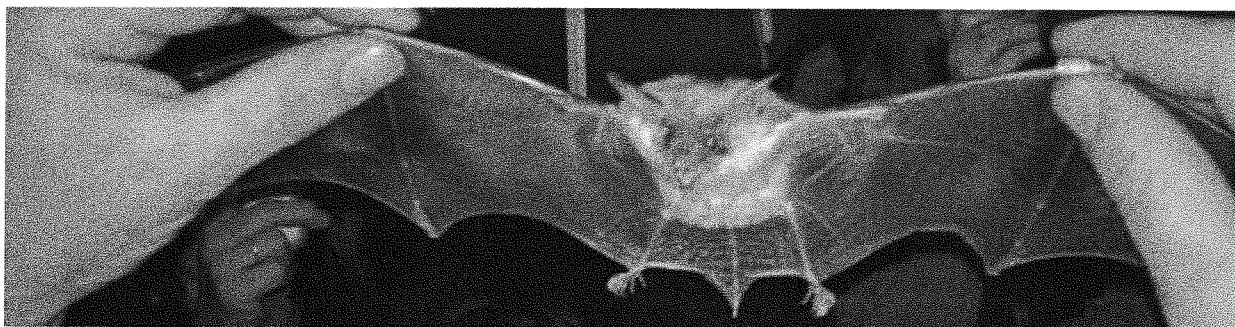
Mezinárodní noc pro netopýry 2013

Již podruhé jsem se první zářijový pátek v roce zúčastnila se svými dětmi Mezinárodní noci pro netopýry, kterou pořádala Správa Chýnovské jeskyně spolu s Českou společností pro ochranu netopýrů a Blatským muzeem v Soběslavi.

V loňském roce byla tato noc „pouze“ evropská, ale díky oslavám Roku netopýra v roce 2012 se rozšířila i na další kontinenty a stala se tak akcí celosvětovou. V celé ČR byla pořádána na 41 místech.

Pan RNDr. Vladimír Hanzal poutavě vyprávěl o životě těchto zajímavých živočichů, o jejich ochraně, výzkumu i o dosavadních poznatcích o nich. Během celého večera se pokoušeli zaměstnanci Chýnovské jeskyně odchytit nějakého netopýra do připravené sítě, což se nepovedlo. Ale pan Krejča se svými kolegy nenechal nic náhodě, a tak odchytili asi 6 druhů netopýrů v předešlých dnech. Všichni, nejen děti, byli nadšení z toho, že si mohli netopýry prohlédnout zblízka a dokonce si je i pohládit. Pro mnohé úžasný zážitek. Pak si někteří z nás zasoutěžili v poznávání jednotlivých druhů netopýrů. Úkol velice nelehký. Z 10 druhů netopýrů se několika pozorným posluchačům podařilo rozpoznat až 7 druhů. Každý soutěžící dostal malou odměnu. Večer byl zakončen promítáním videa o životě tohoto tajemného nočního tvora.

h.č.

TROCHA ZÁBAVY

	4		7			1		
9		6		2	3	5		
			5	9	1	3	4	6
1		3			9			
	9	4		1				
6	7		3	4				2
5	2		6		4			1
	3	7					9	4
		1			7		5	3

ŘEŠENÍ

3	4	5	7	6	8	1	2	9
9	1	6	4	2	3	5	8	7
7	8	2	5	9	1	3	4	6
1	5	3	2	7	9	4	6	8
2	9	4	8	1	6	7	3	5
6	7	8	3	4	5	9	1	2
5	2	9	6	3	4	8	7	1
8	3	7	1	5	2	6	9	4
4	6	1	9	8	7	2	5	3

Ženské&chlapi

Přátelství žen:

Ženská nepřijde celou noc domů. Ráno říká starému, že spala u kamarádky.

Ten zvedne telefon a zavolá deseti jejím nejlepším kamarádkám. Všechny řeknou, že u nich nespala...

Přátelství chlapů:

Chlap není celou noc doma. Ráno říká zákonitě, že spal u kamaráda.

Žena zvedne telefon a zavolá deseti jeho nejlepším kamarádům. Pět z nich řekne, že spal u nich, a dalších pět, že je ještě pořád u nich a ještě spí.

Tři přání

Jeden zbohatlík, který bydlel v Chýnově, pořádal velkou párty. U svojí luxusní vily měl obrovský bazén plný tropických rostlin, krokodýlů, piraň a jiných masožravých potvor. Hostitel na začátku prohlásil, že jestli se někdo odváží a přeplave napříč bazénem, tak mu on v rámci svých širokých finančních možností splní tři přání. Nikdo se samozřejmě nehlásil, tak párty vypukla naplno. Najednou se ozve mohutné šplouchnutí. Oči všech padly do bazénu, kde se kdosi zuřivě snažil dostat na druhou stranu. Za prdelí mu cvakaly krokodýlí čelisti, ale měl štěstí a podařilo se mu to. Hostitel přiběhl k vylézajícímu hrdinovi z Chotčín:

“To je neuvěřitelné. Jste sice cvok, ale fantastický. Řekněte svoje tři přání.”

Hrdina se otřepal:

„Tam ve vitrině máte brokovnici. Dejte mně ji. Jo, a potom, v tom šuplíku dole určitě budou nějaké patrony. A za třetí, mně ukažte toho hajzla, který do mě strčil!“

Dýlerský figl

Do prodejny knih v Táboře se na vyhlášený konkurz podomních prodejců přihlásí koktavý Ota Juřík z Lejčkova. Majitel jej přesvědčuje, že vzhledem k jeho handicapu asi toto není pro něj příliš vhodné zaměstnání. Ota se nedá a ukecá je, aby ho vzali na zkoušku. Po chvíli na rozmyšlenou mu dají prodávat Bibli. Po dvou dnech se Ota vrátí, že prodal všech 30 biblí. Nevěřicně se ho ptají, jak to dokázal, když oni prodají dvě bible za měsíc. Otík chvíli váhá, ale potom jim objasňuje svůj obchodní trik: „Zazaklepu nana dddveře a zezeptám ssse: kokokoupíte bibbiblu, aaaanebbo vám ju mmmám přepřečíst?“

Patent

Bůh stvořil muže a ženu, a protože si to zapomněl patentovat, tak to dnes dělá každý blbec.

(Jakákoliv podobnost jmen lidí uvedených ve vtipech se skutečnými osobami je náhodná.)

DOLNOHOŘICKÝ ZPRAVODAJ

vydává Obec Dolní Hořice

Vychází čtvrtletně, náklad 340 výtisků; zdarma

řídí redakční rada, redaktori Ing. Hana Čálová,

Ing. Jitka Lojdvová, Martina Hladíková, Jiřina Příkopová, Zdenka Říhová

Registrační číslo MK ČR E 21035

Redakční rada si vyhrazuje právo upravovat příspěvky.

Tisk: ABC TISKÁRNA f.o., Chotoviny